

Dikt av Rebecka Markelin

Jag sitter på bänken

jag rycker till

då vinden viner

jag skakar

då dörren slår

jag skyggar

då du kommer fram

jag sätter på

ett falskt leende

då du frågar hur jag mår

och berättar ingenting

Tandilska av Tova Louhi

Det är en mardröm. Tandställningen skaver. Först var det kul, men nu är det avskyvärt, hemskt och förhatligt.

Tänderna är ömma - hur kan ens TÄNDER vara ömma? Dom är ju hårdare än sten. Varje gång jag ska äta börjar jag nästan gråta, känner bara hur halvtuggad mat sköljs ner med mycket vatten.

Nu är jag fast i ett och ett halvt år med det här. Jag känner mig inspärrad i mig själv. Jag tittar på skolfotot, på ett jag utan tågskenor på tänderna. Det känns som en dröm, ett avlägset liv utan tandsmärta och skrot i munnen. Nu har jag fattat vad frihet är; ett liv utan tandställning.

Dom säger att det går om, att jag kommer att vänja mig, men det kommer jag aldrig att göra.

Nu är nu och det är för alltid.

Dikt av Asla Lindqvist

väggen taket väggen fönstret väggen golvet väggen

skolan stressen jävla pressen natten skolan

hobbyn väggen dörren stängd

hittar du ut?

sömnen drömmen minnen

finns det ett slut?

väggen taket läxan baket

kom ihåg att sova i tid

förhöret testet provet teet

vilket lid

lovet sömnen maten pratet

lugnet i mitt huvud

huvud tanke banken väskan

vad annat måste man minnas?

ska du finnas?

Dikt av Matilda Wallenius

världen förändras hela tiden

varje dag

varje minut

på ett eller annat sätt

nya löv växer fram och gamla faller

gamla träd huggs ner och nya planteras

någon dör samtidigt som någon annan föds

världen är ett enda kretslopp

som aldrig tar slut

varje dag

varje sekund

gå

se

förändring

förändras

Du och jag av Lia

du kanske inte tycker om katter
men det gör jag
jag avskyr sniglar
även om du inte gör det
jag tycker om att sova
och det gör också du
men läser böcker
gör bara jag
du pratar mera än jag
jag gillar att vara tyst
vi gillar choklad båda två
glass är också gott
din doft påminner mig
om en ros i mitten av naturen
oftast är jag blyg
men du får mig att bli glad
även om en bomb skulle falla på oss
är vi ändå tillsammans
du och jag

Dikt av Evangelina Frisk

Landet som icke är. Tvi.

Legender och drömmar alltihop,

sånt som förtjänar att krossas.

Och jag ska krossa dem, forma dem till min like,

trista och monotona,

precis som lilla jag,

som sannerligen ska krossa dem alla.

***Min gunga* av Naema Högström**

Du kom till mig i ett prickigt paket
vars papper jag genast i undran bort slet

Skrivet i trä't stod nittonsextitvå
och i den vackraste handstil mitt namn likaså

I vår ståtliga lönn hängdes du kvickt
fast historien om den är en annan dikt

Jag glömmmer aldrig den där första dagen
bara du, jag och kittlet i magen

Sommar, höst, vinter och vår
gungade du mig, i flera år

När jag var tie blev du bortglömd ett tag,
men jag fann dig igen på min trettonårsdag

då satt jag hos dig ensam kvar
och sörjde tiden jag bakom mig bar

Vid femton gunga' du mig och en vän,
upprymda av den första kärleken,

Som sjutton längta jag ba till att sticka
då blev det ej av att på brädan din vicka

Dagen jag stolt min studentmössa bar,
gunga jag som förr; vad härligt det var!

Sen stack jag ut i den vida världen
och återvände hem, rikare av färden

Jag hade sett vad jag velat och mer därtill
men i din glänta hade tiden stått still

Vid fyrti var du ej längre min gunga
men välkomnade barnen, så unga, så unga

När jag fyllt sexti blev det livat igen
barnbarn dök upp med spring och ränn

Till slut blev du hängande kvar som minne,
ännu ett att bevara i mitt stilla sinne,

ännu ett att blunda till en stund,
en resa till värmen i din lund

Gång efter annan, år efter år
har du hos mig lämnat djupa spår

Nu är jag hundra,
och tänker på det fina
att du gungat mig
som du gungar de mina.

Dikt av Ahlvar Ekelund

Jag kanske borde skriva om dig
nere vid klippan där vågorna skvalpar
hittade jag en snäcka.
Den påminde om dig
ett skrovligt skal med en glänsande själ.
En hund kom fram till mig idag
den slickade mig på knät,
lade sig ner i gräset på rygg
Den påminde om dig
Jag tänker varje kväll på dig
men på måndag far jag hem
i butiken köpte jag en ros
en billig ros i plast blev det,
för alla pengar slösade jag på annat
Men rosen ska du få
när jag kommer hem.

Text av Alicia Solitander

Lögner är kuddar av knivar, moln av nålar. De lyser så vackra, likt ljuset i slutet av tunneln, och vi vägrar se bort. Vi förtränger istället vissheten, om att även ljuset kan bedra. För vad händer om vi tittar bort, och allt åter igen lägger sig i ett becksvart mörker?

Ute är det ljust. En maskerad av alla leenden och skratt, masker för att dölja de allt svartare tankarna som långsamt växer fram där inuti. Ord för att övertyga det egna sinnet om en friskhet, något som varken funnits där på evigheter, eller kommer kunna finna sin väg tillbaka igen.

Osanning sårar alltid. Den river och sliter och drar iväg allt som någonsin funnits. Den samlas likt gamar kring kadaver, kring oss. För lika ruttna är vi båda två. Endast skal av det som en gång varit, endast själar som sedan länge seglat på bortglömda hav.

Trots detta skulle jag ha föredragit lögnen, även om något brast i dig för varje steg du tog. För nu ligger jag bara här och väntar, med bultande huvud pressat mot kudden, med värkande kropp och svidande lungor. För nu ligger jag bara här och väntar på gamarna.

Dina löften om att finnas här, ändå är stolen tom. Dina lögner om ett tillfrisknande, ändå öppnas helvetets portar för mig, lite mer för varje dag som går. Dina leenden och vänliga ord, som glider ner med varje tår som undkommer mina blodsprängda ögon.

Det värsta var ändå aldrig dina lögner, inte heller de vassa ord som undsluppit din tunga. Det värsta var i slutändan ändå sanningen, sanningen om gamarna, sanningen om de stora portarna, som närmade sig allt för snabbt.

Text av Rebecka Mellgren

Orden kommer till mig när jag minst anar dem. En dikt, en sång, en vindpust i mitt hår och jag är tvungen att skriva ner det. Världen är så mycket vackrare än allt man bara ser och jag kan inte låta bli att försöka hitta djupare. Så när jag ställer hypotetiska frågor eller förlorar mig i orden, låt mig hållas. Det är mitt sätt att skåda och känna. För jag känner så mycket mer än någon någonsin annat.

Dikt av Anna-Karin Nordell

Små händer

små händer som syr, plockar, gräver, blöder
små händer som inte har alla fingrar kvar
små händer som jobbar så hårt, så hårt
små händer som darrar men inte vågar sluta

Små fötter

små fötter som springer
bort från krig och fara, till mammas famn
små fötter som inte springer tillräckligt snabbt
små fötter som inte springer mer

Små ansikten

små ansikten som du ser på bild i tidningen
små ansikten som tittar upp mot kameran
små ansikten som vet allt och ingenting
små ansikten som vet att räddningen inte kommer.

Små barn

små barn som ligger begravda under bråte
små barn som ligger i sin makes säng
små barn som aldrig kommer att bli större
små döda barn.

Dikt av Olivia Boedeker

Dockan äter upp allting

Dockan är så ren

Dockan är så artig

Dockan håller koll på klockan

Dockan är så perfekt

Dockan städar åt mig

Dockan gör mitt jobb

Dockan gör allting åt mig

Jag tvingar absolut inte henne!

Dikt av Wanda Timonen

Det var det
säger jag
nu är natten över
också hans chanser

Varför åh varför

Jag försökte nog
övertala honom men
envis som en knut
man inte får upp
har han alltid varit

Varför åh varför

Han har aldrig sett
aldrig har han sett
det vackraste som
naturen kan erbjuda

Varför åh varför
frågar jag nu
har han aldrig
tittat på en stjärna

***Jag förstår nu* av Vivan Winberg**

Jag har egentligen aldrig förstått

varför jag måste gå i skolan

Men jag förstår nu

Jag har egentligen aldrig förstått

varför krig finns

Men jag förstår nu

Jag har egentligen aldrig förstått

varför jag behöver vatten

Men jag förstår nu

Jag har egentligen aldrig förstått

varför folk bråkar

Men jag förstår nu

Jag förstår nu när jag är äldre

Jag har lärt mig glädje och skratt

Jag har lärt mig smärta och sorg

Jag har växt upp

Dikt av Eva Sundberg

Här och där ligger gravar tysta

inga ljus och inga blommor

täckta av isande lager av snö

bortglömda och övergivna

Ingen vet längre vem de är

Gjorde de glömda själarna något elakt

eller är själarnas släkt ondare än de själva

Ingen vet och ingen kommer veta

De här är bortglömda

Dikt av ordkonstnär

sjung så högt du kan

sjung tills du inte har någon röst

sjung tills dina lungor är tomma

sjung så länge du kan

sjung så mycket att det gör ont

sjung tills din hals är torr

sjung tills dom är nöjda med dig

sjung tills du är nöjd med dig själv

Dikt av Stella Brännback

du kom hem med två armar

du kom hem med två ben

du kom hem med två ögon

du kom hem med tio fingrar

du kom hem med en hud utan sår

du kom hem med en själ

i spillror

Dag 9 av Chiara

Dag 9 är en ensam dag

10:an och 8:an ger alltid lycka

men inte 9

Många säger att den är en otursdag

andra att den är en

lyckodag

Alla säger att 9:an är grå

Ingen vet någonting

Inget om 9

Dikt av Minéa Jansson

Regnet smattrar mot rutan

snart börjar skolan

vinden piskar mot ansiktet

Nej!

Samhällslära

kallt

ruggigt

blåsig

regnigt

men i alla fall får jag prova mina nya skinande gummistövlar

Dikt av Lilli

klockan slår tolv
ingen har kommit
doktorn kommer med lite gröt
försök att hitta mandeln
jag nickar trött
han vet inget
ingenting
gröten är kall
jag känner något hårt
en mandel?
nej
ett piller
han kommer tillbaka
mår du bra?
nej
jag nickar
jag stelnar till
rohypnol
han viskar
god jul

Dikt av ordkonstnär

mitt bland allt det grå
askan och smutsen de lämnat efter sig
ryggarna vänder de mot oss
går i snabb takt bort härifrån

små blommor växer
bara du lägger märke till en ser du snart fler av oss

vi hör till dem som bara kan växa efter en skogsbrand

livet fortsätter, nya hittar sin plats och det finns bara aska kvar av de äldre

de fortsätter på sin väg, omedvetna om branden bakom dem
vi klarar oss utan dem
bara tro på dig själv

de klagar på oss för att vi inte gör tillräckligt;
att vi inte uppskattar livet
att vi bara går fram och tillbaka i samma återvändsgränd
omedvetna om hur de själva kört oss in i den här återvändsgränden
allt var bättre förr

klaga inte på att vi inte gör något,
att vi förstör framtiden
ni som står med lågorna i händerna
och vi som håller i brandsläckaren

Dikt av Vincent Snellman

Alla vill att jag ska sluta äta kött,

men jag är bara så trött

Alla vill att jag ska sluta flyga och köra,

men jag är bara så trött

Alla vill att jag ska sortera skräp,

men jag är bara så trött

Alla vill att jag ska få bra vitsord i skolan,

men jag är bara så trött

Alla vill att jag ska rädda naturen,

men jag är bara så trött

Kanske jag imorgon kan rädda världen

Dikt av Marta Lindroos

fiu fiu swisch swisch

jag går framåt
ser mig omkring
vad är det för plats jag kommit till

pang pang

jag vet inte
var, vad eller när jag är
bara att jag inte vill vara här

hodie mihi cras tibi

vad är det de säger
jag vet inte vad det är de tänker
när de allting förstör

piip piip piip piip

jag tar min telefon
det är mamma som ringer
"var är det du är?"
inte vet jag heller

.....

allting blir tyst
telefonen stängs av
och i svarta skärmen
ser jag.....

click click click

jag blinkar
jag fattar inte vad jag ser
jag gråter en olja
som långsamt droppar i en pöl
men det är det ingen som ser
för jag är här
alldeles ensam

jag kollar på nytt
i den tomma skärmen
"jag är ett monster, ett skräp!"
men vad är det egentligen jag ser
det är det ingen som vet

Korpen av Li Helenius

korpen skriar ute i mörkret

jag äter en citron så söt

korpen skriker söööt söööt

jag tar upp en leksaksbil så roligt

korpen skriker roooligt rooligt

jag ser en mygga usch

korpen skriker uschhhh uschh

mitt hjärta faller

jag är förföljd

jag vet inte vad som händer

en korp kan inte prata

har jag blivit galen

det är något fel med min hjärna

ett mörker sprider sig

I skogen av Hector

Jag är rädd.

Jag har blivit sedd.

Jag skriker, det hörs klint
men det är för sent.

Jag ser en människa – eller ett djur?

Oj nej, vilken otur!

Jag får panik,
gestalten ser ut som ett lik!

Det hörs ett vrål
Kroppen är som stål!

Monstret tar ett språng
och dödar mig på en gång.

Dikt av Maud Louhi

Lyssna på tystnad, hör stillheten

Stäng inte ut den, bli tystnadens vän

Låt stillheten ljuda i tysthetens stund

Låt allt vara stilla i en sekund

Dikt av Anttiina

Bankerna har bara nummer på sitt konto
och de säger att det är pengar
det finns inga riktiga gränser mellan länder
de hittades bara på
Om banken säger
pengarna har inget värde
då skulle det bara vara så.
Om länder krigade
blev större
mindre
flyttade ländernas murar
då skulle det förstås vara sant.
Trots allt,
är världen är gjord av en klump av stenar.
Så inget är omöjligt
du kan alltid måla fram
en guldkant.

Dikt av Saga Keskinen

Jag ska nog skriva till dig mamma

När jag kan se skolan ska jag nog skicka bild till dig mamma

När jag behöver hjälp av dig ska jag nog säga till dig mamma

Jag ska nog ringa till dig varje kväll och säga hur det är mamma

Jag ska nog berätta om mina nya vänner mamma

Jag ska nog fråga dig om hur det är där hemma mamma

När jag reser runt världen ska jag nog tänka på dig mamma

När jag saknar dig ska jag nog knacka på dörren mamma

Jag ska nog alltid vara din lilla dotter mamma

Horisont #801 av Erik Grönvall

Jag är glad idag

Solen värmer mig

Hon har gjort det hela mitt liv

Alltid där, i över tusen generationer

Någon dag kommer hon dö, och vi dör med henne

Men den dagen är inte idag

Så jag tänker fortsätta njuta.